

พระธรรมดาเนียล - หนึ่งร้อยแปดสิบเจ็ด

การเผยสำแดงของสิ่งโต: จากปาเนียมสู่การประทับตราครั้งสุดท้าย

Jeff Pippenger

2024-04-17

เมื่อพระเยซูทรงเปิดเผยความจริงเชิงพยากรณ์ พระองค์ทรงได้รับการสำแดงในฐานะสิ่งโตแห่งเผ่ายูดาห์ และที่ซีซารียา ฟิลิปปี สิ่งโตแห่งเผ่ายูดาห์ได้ทรงเริ่มเปิดเผยว่า “พระองค์จะต้องเสด็จไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และทนทุกข์หลายประการจากพวกผู้ใหญ่ พวกมหาปุโรหิต และพวกธรรมาจารย์ และถูกฆ่าเสีย และวันที่สามจะทรงฟื้นขึ้นมาอีก” ความจริงเหล่านั้นสอดคล้องกับข่าวสารที่พระองค์ทรงเปิดเผยในตอนเริ่มต้นของช่วงเวลาแห่งการประทับตราหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน และจากนั้นอีกครั้งหนึ่งเมื่อสิ้นสุดช่วงเวลาเดียวกันนั่นเอง ความจริงเหล่านั้นสอดคล้องกับข่าวสารที่เป็นภาพแทนในข้อสิบสามถึงข้อสิบห้าแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

เมื่อพระองค์ทรงเปิดเผยความจริงนั้นแก่คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน พระองค์ทรงกระทำเช่นนั้นผ่านระเบียบวิธีแบบบรรทัดต่อบรรทัด เพราะที่นั่นเองที่พบ “กฏูแฉ” แห่งอาณาจักรของพระเจ้า ความจริงเหล่านั้นจะต้องถูกกินเข้าไป เพราะเป็นกฏูแฉแห่งอาณาจักรของพระเจ้า และอาณาจักรของพระเจ้าจะต้องอยู่ภายในประชากรของพระองค์

เมื่อพระองค์ทรงถูกพวกฟาริสีทูลถามว่า แผ่นดินของพระเจ้าจะมาถึงเมื่อใด พระองค์จึงตรัสตอบเขาทั้งหลายว่า “แผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้มาด้วยสิ่งที่สังเกตเห็นได้ ทั้งเขาทั้งหลายจะไม่กล่าวว่า ‘ดูที่นี่!’ หรือ ‘ดูที่นั่น!’ เพราะดูเถิด แผ่นดินของพระเจ้าอยู่ภายในท่านทั้งหลาย” ลูคา 17:20, 21

พวกผีทั้งหลายก็เชื่อ และยังตัวสั่นด้วย เพราะการเพียงเชื่อ “ความจริง” นั้นยังไม่เพียงพอ ความจริงนั้นต้องกลายเป็นส่วนหนึ่งของท่าน ดังเช่นอาหารฝายกายที่รับประทานเข้าไปแล้ว ในประวัติศาสตร์ของข้อสิบสามถึงสิบห้า สิ่งแห่งเผ่ายูดาห์ทรงเปิดเผยความจริงทั้งหลายที่เชื่อมโยงกับกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า และความจริงเหล่านั้นประทับตราไว้บนหน้าผากของหญิงพรหมจารีที่มีปัญญาทั้งหลาย ล่วงหน้าก่อนวิกฤตการณ์ที่จะมาถึง สิ่งแห่งเผ่ายูดาห์ทรงทราบคำพยาานในพระธรรมมัทธิว บทที่สิบหกอย่างถ่องแท้ และการเสด็จเยือนเมืองซีซารียาฟิลิปปีของพระองค์สอดคล้องกับคำพยาานของดาเนียลเกี่ยวกับปาเนียม และพระองค์ทรงทราบว่าเงาแห่งกางเขนซึ่งพระองค์และสาวกของพระองค์ยืนอยู่ใต้เงานั้น ณ เมืองซีซารียาฟิลิปปี เป็นภาพแทนของเงาแห่งกฎหมายวันอาทิตย์ที่จะมาถึงในประวัติศาสตร์ของประชากรของพระองค์ในยุคสุดท้าย

ตั้งแต่นั้นมา พระเยซูทรงเริ่มสำแดงแก่เหล่าสาวกของพระองค์ว่า พระองค์จำต้องเสด็จไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และทนทุกข์ทรมานหลายประการจากพวกผู้ใหญ่ หัวหน้าปุโรหิต และธรรมาจารย์ ทั้งจะต้องถูกฆ่า และในวันที่สามจะทรงฟื้นขึ้นมาอีก แล้วเปโตรจึงพาพระองค์แยกออกไป และเริ่มทูลทักท้วงพระองค์ว่า ขอพระองค์อย่าให้เป็นเช่นนั้นเลย พระองค์เจ้าข้า เหตุการณ์นี้จะไม่เกิดแก่พระองค์แน่ แต่พระองค์ทรงหันมาตรัสกับเปโตรว่า อ้ายซาตาน จงไปอยู่ข้างหลังเราเสีย เจ้าเป็นสิ่งที่คิดขวางเรา เพราะเจ้ามิได้ใส่ใจในสิ่งของพระเจ้า แต่ในสิ่งของมนุษย์ แล้วพระเยซูตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า ถ้าผู้ใดใคร่จะตามเรามา ก็ให้ผู้นั้นเอาชนะตนเอง แบกกางเขนของตน และตามเรามา ด้วยว่าผู้ใดใคร่จะรักษาชีวิตของตน ผู้นั้นจะเสียชีวิตนั้นไป และผู้ใดจะเสียชีวิตของตนเพราะเห็นแก่เรา

ผู้นั้นจะได้ชีวิตนั้นกลับคืนมา เพราะถ้าผู้ใดจะได้สิ่งของสิ่งหนึ่งในโลก แต่ต้องเสียจิตวิญญาณของตน ผู้นั้นจะได้ประโยชน์อะไร หรือผู้นั้นจะเอาอะไรไปแลกจิตวิญญาณของตนกลับคืนมา เพราะว่าบุตรมนุษย์จะเสด็จมาในพระสิริแห่งพระบิดาของพระองค์พร้อมกับเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ และเมื่อนั้นพระองค์จะประทอนบำเหน็จแก่ทุกคนตามการกระทำของเขา เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ในพวกคนที่ยืนอยู่ที่นี่ มีบางคนที่จะยังไม่ลืมนรสความตาย จนกว่าจะได้เห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาในอาณาจักรของพระองค์ มัทธิว 16:21-28

สิ่งแรก—และด้วยเหตุนี้ ตามหลักเกณฑ์แห่งการกล่าวถึงครั้งแรก จึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุด—ที่พระเยซูได้ตรัสแก่เหล่าสาวกของพระองค์เกี่ยวกับความทุกข์ทรมานแห่งกางเขน ก็คือว่า หากพวกเขาเลือกที่จะติดตามพระองค์ พวกเขาจำเป็นต้องรับกางเขนของตนขึ้นมาเอง ซีสเตอร์ไว้ท์กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า กางเขนนั่นก็คือแอกด้วย แอกและกางเขนเป็นสัญลักษณ์ของเจตจำนงส่วนบุคคลของมนุษย์ และทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับการใช้เจตจำนงอย่างถูกต้อง ฤทธิ์อำนาจซึ่งคำจูนพระวิหารของพระเจ้านั้นคือพระเมษโปดกองค์หนึ่งซึ่งได้ถูกปลงพระชนม์และถูกแขวนไว้บน “เสา” พระเมษโปดกที่ถูกปลงพระชนม์นั้นเป็นสัญลักษณ์แทนการตรึงธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังเปื้องต่ำไว้กางเขน และ “เสา” ที่เนื้อหนังซึ่งตายแล้วนั้นถูกแขวนไว้ก็คือเจตจำนง พระคริสต์ทรงประทอนแบบอย่างของพระองค์ว่าควรเอาชนอย่างไร โดยทรงรักษาพระประสงค์ของพระองค์ให้อยู่ในความยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระบิดาของพระองค์เสมอ และเพื่อให้การงานนั้นสำเร็จ พระองค์จึงประทับนั่งบนพระที่นั่งร่วมกับพระบิดาของพระองค์ สัญลักษณ์แห่งการมีชัยคือพระเมษโปดกที่ถูกปลงพระชนม์ซึ่งถูกแขวนไว้บนเสา ความจริงทั้งหมดเหล่านี้เกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้ที่ถูกนำเสนอไว้ในฐานะเปโตร

ถึงเมืองฟีลาเดลเฟีย ซึ่งมีเทินท์เอ็กซีเตอร์เป็นสัญลักษณ์นั้น ได้มีถ้อยคำกล่าวไว้ว่า:

ผู้ใดมีชัย เราจะตั้งผู้นั้นไว้เป็นเสาในพระวิหารแห่งพระเจ้าของเรา และเขาจะไม่ออกไปจากที่นั่นอีกเลย และเราจะจารึกพระนามแห่งพระเจ้าของเราไว้บนเขา และจารึกนามของนครแห่งพระเจ้าของเรา คือกรุงเยรูซาเล็มใหม่ ซึ่งลงมาจากสวรรค์จากพระเจ้าของเรา และเราจะจารึกนามใหม่ของเราไว้บนเขา ผู้ใดมีหู ก็จงฟังสิ่งที่พระวิญญาณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลาย วิวรรณ์ 3:12, 13

ผู้ที่มีชัยขณะตั้งที่พระคริสต์ทรงมีชัยชนะ จะได้รับนามใหม่ เช่นเดียวกับที่ซีโมน บาร์โธโลมาที่ได้รับ และเขาทั้งหลายจะเป็นเสาในพระวิหารของพระเจ้า เช่นเดียวกับที่พระคริสต์ทรงเป็นพระเมษโปดกผู้ถูกปลงพระชนม์และถูกแขวนไว้บนเสาในพระวิหารของพระเจ้า เมื่อเขาทั้งหลายมีชัยขณะตั้งที่พระคริสต์ทรงมีชัยชนะ เขาทั้งหลายก็จะประทับบนพระที่นั่งในสถานสวรรค์ด้วย ตั้งที่พระคริสต์ได้ทรงกระทำแล้ว

ถึงคริสตจักรเมืองเลาดิเซีย ซึ่งแทนโดยเทินท์อวอเทอร์ทาวน์ มีถ้อยคำกล่าวไว้ว่า:

ดูเถิด เรากำลังยืนอยู่ที่ประตูและเคาะอยู่ ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเราและเปิดประตู เราจะเข้าไปหาผู้นั้น และจะรับประทานอาหารร่วมกับเขา และเขาจะรับประทานร่วมกับเรา ผู้ใดมีชัย เราจะให้ผู้นั้นนั่งกับเราบนพระที่นั่งของเรา เหมือนดังที่เราได้มีชัยแล้ว และได้นั่งกับพระบิดาของเราบนพระที่นั่งของพระองค์ ผู้ใดมีหู จงฟังสิ่งที่พระวิญญาณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลาย วิวรรณ์ 3:20-22

ความจริงประการแรกที่พระเยซูตรัสแก่เหล่าสาวก

เมื่อพระองค์ทรงเริ่มสำแดงถึงความทุกข์ทรมานแห่งกางเขนนั่น

คือความจริงที่มนุษย์จะต้องมีชัยอย่างถาวรตรงตามแบบอย่างที่พระองค์ได้ทรงประทอนไว้แห่งการมีชัย

มนุษย์ต้องตรึงเนื้อหนังพร้อมทั้งความรักใคร่และตัณหาของมันไว้กับกางเขน เมื่อสิ่งนี้ได้กระทำแล้ว พวกเขาจะได้นั่งในสถานที่ฝ่ายสวรรค์

ถึงแม้ว่าเมื่อเราตายแล้วในการบาป พระองค์ก็ทรงกระทำให้เรามีชีวิตร่วมกับพระคริสต์ (ซึ่งท่านทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระองค์) และทรงโปรดให้เราถูกชุบขึ้นมาด้วยกัน และให้เรานั่งด้วยกันในสถานที่สวรรค์ในพระเยซูคริสต์ เอเฟซัส 2:5, 6

ภายหลังจากทรงเสนอความจริงเรื่องการตรึงกางเขนในแง่ของความรับผิดชอบส่วนบุคคลแล้ว สิ่งหนึ่งแห่งเผ่ายูดาห์ได้ทรงเพิ่มเติมความจริงอีกประการหนึ่งซึ่งกล่าวถึงวาระสุดท้าย

เพราะว่ามนุษย์จะได้ประโยชน์อะไร ถ้าเขาได้สังสารพัดทั่วโลก แต่ต้องเสียจิตวิญญาณของตนไป? หรือมนุษย์จะเอาอะไรไปแลกกับจิตวิญญาณของตน?

เพราะว่าบุตรมนุษย์จะเสด็จมาในพระสิริของพระบิดาของพระองค์พร้อมด้วยเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ และเมื่อนั้นพระองค์จะทรงตอบแทนทุกคนตามการกระทำของเขา เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ในบรรดาคนที่ยืนอยู่ที่นี่

มีบางคนที่จะยังไม่ลืมนความตายจนกว่าจะได้เห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาในอาณาจักรของพระองค์ มัทธิว 16:26-28

เมื่อชาวสาร์แห่งการร้องในเวลาเที่ยงคืนถูกเปิดผนึกโดยสิ่งใดแห่งเผ่ายูดาห์ในช่วงท้ายแห่งการประทับตราหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน จะมีบางคนที่มีได้ตาย จากนั้นพระองค์ทรงตรัสโดยเฉพาะแก่หนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน

คือประชากรของพระองค์ในวาระสุดท้ายผู้ซึ่งไม่ลืมนความตาย ฉะนั้น

หกวันหลังจากการเสด็จเยือนเมืองซีซาร์ยาฟิลิปปี สิ่งใดแห่งเผ่ายูดาห์ได้ทรงเปิดผนึกความจริงประการหนึ่งซึ่งมีไว้เพื่อเสริมกำลังแก่เหล่าสาวกของพระองค์สำหรับวิกฤตการณ์แห่งกางเขนที่กำลังจะมาถึง แต่ที่สำคัญยิ่งกว่านั้น ชาวสาร์นั้นกล่าวถึงกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งใกล้จะมาถึงในไม่ช้า.

ครั้นล่วงไปหกวันแล้ว พระเยซูทรงพาเปโตร ยากอบ และยอห์นน้องชายของยากอบ

ขึ้นไปบนภูเขาสูงแห่งหนึ่งตามลำพัง และทรงจำแลงพระกายต่อหน้าพวกเขา

พระพักตร์ของพระองค์ก็ส่องแสงดุจดวงอาทิตย์ และฉลองพระองค์ของพระองค์ก็ขาวผ่องดุจแสงสว่าง และดูเกิด โมเสสกับเอลียาห์ปรากฏแก่เขาทั้งหลาย กำลังสนทนากับพระองค์ ฝ่ายเปโตรจึงทูลพระเยซูว่า

“พระองค์เจ้าข้า การที่ข้าพระองค์ทั้งหลายอยู่ที่นี่ก็ดีนัก ถ้าพระองค์ทรงประสงค์

ข้าพระองค์จะปลูกพลับพลาสามหลังที่นี่ หลังหนึ่งสำหรับพระองค์ หลังหนึ่งสำหรับโมเสส

และหลังหนึ่งสำหรับเอลียาห์” ขณะที่เปโตรยังพูดไม่ทันจบ ดูเกิด มีเมฆสว่างมาปกคลุมเขาทั้งหลาย

และดูเกิด มีพระสุรเสียงออกมาจากเมฆนั้นว่า “ผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา ซึ่งเราโปรดปรานยิ่ง

จงเชื่อฟังท่านเถิด” เมื่อพวกเขาได้ยินดังนั้น ก็ชบหน้าลงถึงดิน และมีความกลัวยิ่งนัก

แต่พระเยซูเสด็จเข้ามาและต้องพวกเขา และตรัสว่า “จงลุกขึ้นเถิด อย่ากลัวเลย”

ครั้นพวกเขาเงยหน้าขึ้นแล้ว ก็ไม่เห็นผู้ใด เห็นแต่พระเยซูเพียงพระองค์เดียว

เมื่อพวกเขากำลังลงมาจากภูเขา พระเยซูทรงกำชับพวกเขาว่า “อย่าบอกนิมิตนี้แก่ผู้ใด

จนกว่าบุตรมนุษย์จะทรงเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว” และเหล่าสาวกของพระองค์ทูลถามพระองค์ว่า

“เหตุไฉนพวกธรรมาจารย์จึงกล่าวว่าเอลียาห์ต้องมาก่อน?” พระเยซูจึงตรัสตอบพวกเขาว่า

“เอลียาห์จะมาก่อนจริง และจะฟื้นฟูสังสารพัดทั้งปวงให้กลับคืนดี แต่เราบอกท่านทั้งหลายว่า

เอลียาห์มาแล้ว และเขาทั้งหลายไม่รู้จึงท่าน แต่ได้กระทำแก่ท่านตามชอบใจของตน เช่นนั้นแหละ

บุตรมนุษย์ก็จะต้องทนทุกข์จากน้ำมือของเขาทั้งหลายด้วย”

แล้วเหล่าสาวกก็เข้าใจว่าพระองค์ตรัสแก่พวกเขาเรื่องยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา มัทธิว 17:1-13

ในข้อความตอนนั้น สิ่งหนึ่งแห่งเผ่ายูดาห์กำลังทรงเปิดผนึกความจริงทั้งหลายซึ่งจะประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันก่อนที่เวลาทดลองจะสิ้นสุดลง เพราะว่า “เวลาใกล้เข้ามาแล้ว”

ก่อนอื่นพระองค์ทรงชี้ให้เห็นถึงความทุกข์ทรมานแห่งกางเขน และทรงนำเสนอประสบการณ์นั้นว่าเป็นความแตกต่างอันชี้ขาดระหว่างคนกลุ่มหนึ่งซึ่งจะปฏิเสธไม่ใช้เจตจำนงของตนในการตรึงเนื้อหนังไว้ และคนอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งจะดำเนินตามแบบอย่างของพระคริสต์ จากนั้นพระองค์ทรงเสนอแก่พวกเขาว่า พวกเขากำลังเป็นตัวแทนของชนชั่วอายุสุดท้ายแห่งประวัติศาสตร์โลก เมื่อจะมีผู้คนที่มิชีวิตอยู่ตั้งแต่เวลาของการเปิดผนึกซึ่งเกิดขึ้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 จนถึงการเสด็จกลับมาของพระองค์

แล้วพระองค์ทรงสำแดงนิมิตแห่งพระภาวะอันทรงพระสิริของพระองค์ และมีโมเสสกับเอลียาห์อยู่กับพระองค์ ข่าวสารแห่งการประทับตราซึ่งถูกเปิดเผยแล้วนั้น คือวิรณของพระเยซูคริสต์ ซึ่งเชื่อมโยงกับโมเสสและเอลียาห์ และข่าวสารนั้นได้เริ่มถูกเปิดเผยในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 เมื่อพยานทั้งสองในวิรณบทที่สิบเอ็ด ซึ่งคือโมเสสและเอลียาห์ ได้รับการสถาปนาขึ้น ที่ละบรรทัด เป็นสัญลักษณ์ที่เป็นตัวแทนของการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน เมื่อสาวกทั้งสามเห็นนิมิตและได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้า “เขาทั้งหลายก็ขบหน้าลงถึงดินด้วยความกลัวยิ่งนัก ฝ่ายพระเยซูเสด็จมาแต่ต้องเขา แล้วตรัสว่า จงลุกขึ้นเถิด อย่ากลัวเลย”

นิมิตซึ่งสาวกทั้งสามได้เห็นนั้น เป็นภาพแทนแห่งพระสิริของพระคริสต์ในวาระสุดท้าย และด้วยเหตุนี้จึงเป็นนิมิตเดียวกันกับที่ดาเนียลได้เห็นในบทที่สิบ.

และข้าพเจ้า ดาเนียล ผู้เดียวเท่านั้นที่เห็นนิมิตนั้น เพราะคนทั้งหลายที่อยู่กับข้าพเจ้าไม่เห็นนิมิตนั้น แต่ความหวาดสะท้านอย่างใหญ่หลวงตกอยู่เหนือเขาทั้งหลาย จนเขาพากันหนีไปซ่อนตัว ดังนั้นข้าพเจ้าจึงถูกปล่อยให้อยู่ตามลำพัง และได้เห็นนิมิตอันยิ่งใหญ่นั้น และไม่มีกำลังเหลืออยู่ในตัวข้าพเจ้าเลย เพราะความงามของข้าพเจ้ากลับกลายเป็นความทรุดโทรมในตัวข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็สิ้นกำลังโดยสิ้นเชิง ถึงกระนั้น ข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงถ้อยคำของท่าน และเมื่อข้าพเจ้าได้ยินเสียงถ้อยคำของท่านนั้น ข้าพเจ้าก็ขบหน้าลงสู่พื้นอยู่ในภวังค์หลับลึก และดูเถิด มีมือหนึ่งแต่ต้องข้าพเจ้า และยกข้าพเจ้าขึ้นให้อยู่บนเขาและบนฝ่ามือของข้าพเจ้า และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า โอ ดาเนียล บุรุษผู้เป็นที่รักยิ่ง จงเข้าใจถ้อยคำที่ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน และจงลุกขึ้นยืนตรง เพราะบัดนี้ข้าพเจ้าถูกส่งมายังท่าน เมื่อท่านได้กล่าวถ้อยคำนี้แก่ข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็ยืนขึ้นด้วยอาการตัวสั่น แล้วท่านจึงกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า ดาเนียลเอ๋ย อย่ากลัวเลย เพราะตั้งแต่วันแรกที่ท่านตั้งใจจะเข้าใจ และถ่อมตนลงต่อพระพักตร์พระเจ้าของท่าน ถ้อยคำของท่านก็ได้รับการสดับแล้ว และข้าพเจ้ามาเพราะถ้อยคำของท่าน ดาเนียล 10:7-12

นิมิตแห่งการทรงจำแลงพระกายในมัทธิวบทที่สิบเจ็ด คือ นิมิตดุจกระจกเงาของดาเนียลบทที่สิบ ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อกระดูกแห่งของเอเสเคียลที่ตายแล้วถูกทำให้เป็นขึ้นมาอีกครั้ง นิมิตนั้นและข่าวสารที่เกี่ยวข้องกัน สำแดงผู้มีสการสองจำพวก จำพวกหนึ่งอยู่ในเต็นท์เฮ็ทเตอร์ และอีกจำพวกหนึ่งอยู่ในเต็นท์อูเตอร์ฮาวน์ ซึ่งคือชุมชนของคณเฑาะเย้ยตามเยเรมีย์ และธรรมศาลาของซาตานตามยอห์น ดังเช่นผลของนิมิตในคำพยานของดาเนียล ก็เช่นเดียวกัน “เมื่อพวกเขาได้เห็นดังนั้น ก็ขบหน้าลงถึงดินและมีความกลัวยิ่งนัก แล้วพระเยซูเสด็จมาแต่ต้องเขา ตรัสว่า จงลุกขึ้นเถิด อย่ากลัวเลย” นิมิตนั้นเป็นทั้งสิ่งที่ได้ยินและที่มองเห็นในทั้งสองกรณี และในทั้งสองตัวอย่างนั้นก็ก่อให้เกิดความกลัว การ “แต่ต้อง” เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อเสริมกำลังในคำพยานทั้งสองประการ

นิมิตแห่งการจำแลงพระกายนั้นเป็นหลักฐานประการหนึ่งว่า พระวาระของพระเจ้าไม่เคยล้ามเลว เพราะในบทที่สิบหกของพระธรรมมัทธิว ในข้อสุดท้าย พระเยซูได้ตรัสไว้ว่า “มีบางคนที่ยืนอยู่ที่นี้ซึ่งจะไม่มีลี้มรสความตาย จนกว่าจะได้เห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาในอาณาจักรของพระองค์”

การจำแลงพระกายนั้นเป็นภาพประกอบของการเสด็จมาของ “บุตรมนุษย์” ในอาณาจักรของพระองค์

“โมเสสบนภูเขาแห่งการจำแลงพระกายเป็นพยานถึงชัยชนะของพระคริสต์เหนือบาปและความตาย ท่านเป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่จะมีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลกเมื่อพระคริสต์เสด็จมาครั้งที่สอง และผู้ซึ่งจะ ส่วนเอเลียห์ ผู้ซึ่งถูกรับขึ้นสวรรค์โดยมิได้เห็นความตาย เป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่จะมีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลกเมื่อพระคริสต์เสด็จมาครั้งที่สอง และผู้ซึ่งจะ ‘ถูกเปลี่ยนสภาพไป ในชั่วขณะเดียว ในพริบตาเดียว เมื่อเปาเตอร์ครั้งสุดท้าย’ เมื่อ ‘สภาพที่ต้องตายนี้จะต้องสวมสภาพที่เป็นอมตะ’ และ ‘สภาพที่เสื่อมสลายได้นี้จะต้องสวมสภาพที่ไม่เสื่อมสลาย’ 1 Corinthians 15:51–53 พระเยซูทรงสวมคลุมด้วยแสงสว่างแห่งสวรรค์ ดังที่พระองค์จะทรงปรากฏเมื่อพระองค์เสด็จมา ‘เป็นครั้งที่สองโดยปราศจากบาปเพื่อความรอด’ เพราะพระองค์จะเสด็จมา ‘ในพระสิริแห่งพระบิดาของพระองค์พร้อมด้วยทูตสวรรค์บริสุทธิ’ Hebrews 9:28; Mark 8:38 บัดนี้พระสัญญาของพระเจ้าช่วยให้รอดที่มีต่อเหล่าสาวกก็ได้สำเร็จแล้ว บนภูเขาแห่งนี้ อาณาจักรแห่งพระสิริในอนาคตได้ถูกสำแดงในภาพย่อส่วน—พระคริสต์ทรงเป็นกษัตริย์ โมเสสเป็นตัวแทนของวิสุทธิชนที่เป็นขึ้นจากตายแล้ว และเอเลียห์เป็นตัวแทนของผู้ที่ถูกรับแปรสภาพไป” The Desire of Ages, 421.

ความจริงเรื่องการประทับตรารวมถึงการระบุว่า

คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้นคือผู้ที่ทรงพรรณนาไว้ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่เจ็ด ผู้ซึ่งไม่ตาย และมีเอเลียห์เป็นภาพแทน; และว่ามหาชนเป็นอันมากในพระธรรมวิวรณ์ บทที่เจ็ด คือผู้ที่มีโมเสสเป็นภาพแทน คือผู้ที่ตาย กลุ่มหนึ่งถูกเรียกโดยพระสุรเสียงครั้งแรกแห่งพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบแปด และอีกกลุ่มหนึ่งถูกเรียกโดยพระสุรเสียงครั้งที่สองแห่งพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบแปด

ภายหลังการทรงสัมผัสนั้น พระเยซูได้ประทานคำกำชับเพิ่มเติมแก่เหล่าสาวกเมื่อพระองค์ตรัสว่า “อย่าบอกนิมิตนั้นแก่ผู้ใด จนกว่าบุตรมนุษย์จะทรงเป็นขึ้นจากตายแล้ว” นิมิตแห่งการจำแลงพระกาย ซึ่งเป็นนิมิตของกระจกเงา และนิมิตของอิสยาห์ในบทที่หก และนิมิตของเปาโลเมื่ออยู่ในสวรรค์ชั้นที่สาม และนิมิตของเอเสไยลเรื่องวงล้อที่อยู่ภายในวงล้อ ถูกผนึกไว้โดยสิ่งแห่งเผ่ายูดาห์ จนกระทั่งภายหลังการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์.

การเป็นขึ้นจากตายของพระคริสต์เป็นภาพแทนการเป็นขึ้นจากตายของพยานทั้งสองซึ่งอยู่กับพระคริสต์ในนิมิตนั้นเอง และพวกเขาจะต้องเป็นขึ้นจากตายในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 ณ จุดนั้น สารแห่งการประทับตราจะถูกเปิดผนึกแก่พยานทั้งสองแห่งพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบเจ็ดและชนผู้ซื่อสัตย์ทั้งสองกลุ่ม และจะถูกจัดวางไว้ในบริบทของนิมิตกระจกสองดูพระสิริของพระคริสต์ ณ อาสานของโลก

ข่าวสารแห่งการประทับตราจะถูกวางไว้ในบริบทของพระธรรมวิวรณ์ บทที่หนึ่ง ข้อแรกถึงข้อสามด้วย ซึ่งในทีนั้นได้แสดงลำดับสายแห่งการสื่อสาร อันเป็นตัวแทนของการประสานกันระหว่างพระเจ้ากับมนุษยชาติ ใต้เป็นกระบวนการที่ละชั้นว่า ข่าวสารแห่งการประทับตราถูกนำเสนอแก่บรรดาผู้ที่เป็นผู้สมัครจะอยู่ท่ามกลางหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้นอย่างไร

กระบวนการตามลำดับชั้นนั้นมาจากพระบิดา ถึงพระบุตร ถึงทูตสวรรค์กาเบรียล ถึงยอห์น ถึงคริสตจักรทั้งหลาย จากพระบิดาผู้ทรงเป็นพระเจ้า ถึงพระบุตรผู้ทรงเป็นทั้งพระเจ้าและมนุษย์ ถึงสิ่งทรงสร้างที่มิได้ล้มลงในบาป (กาเบรียล) ถึงสิ่งทรงสร้างที่ล้มลงแล้ว (ยอห์น) ถึงคริสตจักรทั้งหลายซึ่งอยู่ในเอเชีย (โลก) ชั้นทั้งห้าประการนี้ได้รับการระบุไว้อย่างจำเพาะตั้งแต่การกล่าวถึง “วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์” เป็นครั้งแรก และการปฏิเสธรุ่นใดชั้นหนึ่งก็เท่ากับเป็นการปฏิเสธทั้งหมดนั้น.

สอดคล้องกับการสำแดงนั้น เหล่าสาวกจึงทูลถามพระเยซูว่า “ถ้าเช่นนั้น เหตุใดพวกธรรมาจารย์จึงกล่าวว่าเอลียาห์จะต้องมาก่อน?” พระเยซูตรัสตอบพวกเขาว่า “เอลียาห์จะมาจริง และจะฟื้นฟูสรรพสิ่งทั้งปวง ให้กลับคืนสู่สภาพเดิม แต่เราบอกท่านทั้งหลายว่า เอลียาห์ได้มาแล้ว และพวกเขามีได้รู้จักเขา กลับได้กระทำต่อเขาตามที่ตนปรารถนาทุกประการ บุตรมนุษย์ก็จะต้องทนทุกข์ด้วยน้ำมือของพวกเขาเช่นเดียวกัน” แล้วเหล่าสาวกก็เข้าใจว่าพระองค์ตรัสกับพวกเขาเรื่องยอห์นผู้ให้บัพติศมา

บทบาทเชิงพยากรณ์ของยอห์นผู้ให้บัพติศมาและยอห์นผู้ได้รับวิโรจน์ เป็นองค์ประกอบหนึ่งของข่าวสารแห่งการประทับตรา และบรรดาผู้ที่อยู่ในเต็นท์ที่วอเตอร์ทาวนซึ่งเลือกจะเพิกเฉยต่อข่าวสารของซามูเอล สโนว์ เป็นตัวแทนของผู้ที่ไม่เต็มใจยอมรับว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเลือกบุคคลที่พระองค์ทรงประสงค์จะเลือก เสียงซึ่งได้รับการทรงเลือกในปี 1989 ผู้ซึ่งตีพิมพ์ข่าวสารของตนเป็นครั้งแรกสองร้อยยี่สิบปีหลังจากปี 1776 ในปี 1996 ผู้ซึ่งเป็นนยามที่ชี้ให้เห็นว่าเหตุวิบัติประการที่สามได้มาถึงแล้วในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ผู้ซึ่งนำเสนอข่าวสารอันเป็นบาปเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 เป็นส่วนหนึ่งของข่าวสารแห่งการประทับตรา และบทบาทของเขาถูกแทนไว้โดยยอห์นผู้ให้บัพติศมา.

เราจะดำเนินการศึกษานี้ต่อไปในบทความถัดไป

“ข้าพเจ้าเห็นหมู่ชนหนึ่งซึ่งยืนอยู่อย่างมีการป้องกันอย่างดีและมั่นคง มิได้ให้การสนับสนุนใด ๆ แก่ผู้ที่พยายามทำให้ความเชื่อซึ่งตั้งมั่นของคริสตจักรคลอนแคลน พระเจ้าทอดพระเนตรดูพวกเขาด้วยความพอพระทัย ข้าพเจ้าได้รับการสำแดงให้เห็นสามขั้นตอน—ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง องค์ที่สอง และองค์ที่สาม ทูตสวรรค์ผู้ติดตามข้าพเจ้ากล่าวว่า ‘วิบัติแก่ผู้ใดก็ตามที่จะขยับก้อนหนึ่งหรือเขยื้อนหมุดตัวหนึ่งของข่าวสารเหล่านี้ ความเข้าใจอันถูกต้องแท้จริงในข่าวสารเหล่านี้มีความสำคัญอย่างยิ่งยวด ซะตากรรมของดวงวิญญาณทั้งหลายแขวนอยู่กับวิธีที่พวกเขารับข่าวสารเหล่านี้’ ข้าพเจ้าถูกนำไปยอกลงมาตามข่าวสารเหล่านี้อีกครั้ง และเห็นว่าประชากรของพระเจ้าได้มาซึ่งประสบการณ์ของตนด้วยราคาที่แพงเพียงใด ประสบการณ์นั้นได้มาโดยผ่านความทุกข์ทรมานอย่างมากและการต่อสู้อันหนักหน่วง พระเจ้าได้ทรงนำพวกเขาไปที่ละชั้น จนกระทั่งทรงวางพวกเขาไว้บนแท่นอันมั่นคงและไม่อาจเคลื่อนไหวคลอนได้ ข้าพเจ้าเห็นบุคคลหลายคนเข้ามาใกล้แท่นนั้นและพิจารณารากฐาน บางคนก็ก้าวขึ้นไปบนแท่นนั้นในทันทีด้วยความชื่นชมยินดี คนอื่น ๆ เริ่มตำหนิรากฐานนั้น พวกเขาต้องการให้มีการปรับปรุง แล้วแท่นนั้นจะสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และประชากรก็จะมีความสุขยิ่งกว่าเดิม บางคนก้าวลงจากแท่นเพื่อจะตรวจดูมัน และประกาศว่ามันวางรากฐานไว้ผิด แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าเกือบทั้งหมดได้ยืนหยัดมั่นคงอยู่บนแท่นนั้น และตกเตือนผู้ที่ก้าวลงไปแล้วให้ยุติการบนของตนเสีย เพราะพระเจ้าทรงเป็นนายช่างผู้ทรงออกแบบ และพวกเขากำลังต่อสู้กับพระองค์ พวกเขาได้ทบทวนถึงพระราชกิจอันอัศจรรย์ของพระเจ้า ซึ่งได้นำพวกเขามาถึงแท่นอันมั่นคงนั้น และพร้อมเพรียงกันเงยตาขึ้นสู่สวรรค์ แล้วถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยเสียงอันดัง เรื่องนี้มีผลต่อบางคนในหมู่ผู้ที่ได้บนและละทิ้งแท่นไป และพวกเขาก็ก้าวขึ้นมามาบนแท่นนั้นอีกครั้งด้วยสีหน้ายิ้มใจ”

“ข้าพเจ้าได้รับการชี้ให้หวนกลับไปยังการประกาศเรื่องการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์ ยอห์นถูกส่งมาในจิตวิญญาณและฤทธิ์เดชของเอลียาห์ เพื่อเตรียมทางสำหรับพระเยซู ผู้ที่ปฏิเสธคำพยากรณ์ของยอห์นยอมไม่ได้รับประโยชน์จากคำสั่งสอนของพระเยซู

การต่อต้านของพวกเขาต่อข่าวสารที่พยากรณ์ถึงการเสด็จมาของพระองค์ ทำให้พวกเขาอยู่ในสภาพที่ไม่อาจยอมรับหลักฐานอันหนักแน่นที่สุดได้โดยง่ายว่าพระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์

ซาตานชักนำผู้ที่ปฏิเสธข่าวสารของยอห์นให้ก้าวเลยไปอีก คือปฏิเสธและตรึงพระคริสต์บนกางเขนในการกระทำเช่นนี้ พวกเขาได้วางตนเองไว้ในสภาพที่ไม่อาจรับพระพรในวันฟื้นเทออสต์ได้ ซึ่งพระพรนั้นจะได้สอนพวกเขาถึงหนทางเข้าสู่สถานนมัสการฝ่ายสวรรค์

การนึกขาดของมานาพระวิหารแสดงให้เห็นว่าเครื่องสัตว์บูชาและพิธีบัญญัติต่าง ๆ ของยิวจะไม่สามารถยอมรับอีกต่อไป เครื่องบูชาอันยิ่งใหญ่ได้ถูกถวายแล้วและได้รับการยอมรับแล้ว และพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งเสด็จลงมาในวันฟื้นเทออสต์ ได้นำความคิดของเหล่าสาวกจากสถานนมัสการฝ่ายโลกไปสู่สถานนมัสการฝ่ายสวรรค์ ที่ซึ่งพระเยซูได้เสด็จเข้าไปโดยพระโลหิตของพระองค์เอง

เพื่อทรงประทานคุณประโยชน์แห่งการลบมลทินบาปของพระองค์แก่เหล่าสาวกของพระองค์ แต่พวกเขียวถูกปล่อยไว้ในความมืดมิดอย่างสิ้นเชิง พวกเขาสูญเสียความสว่างทั้งสิ้นที่พวกเขาอาจมีได้เกี่ยวกับแผนการแห่งความรอด และยังคงวางใจอยู่ในเครื่องสัตว์บูชาและของถวายอันไร้ประโยชน์ของตน

สถานนมัสการฝ่ายสวรรค์ได้เข้ามาแทนที่สถานนมัสการฝ่ายโลกแล้ว กระนั้นพวกเขากลับไม่มีความรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงนั้น เพราะฉะนั้นพวกเขาจึงไม่อาจได้รับประโยชน์จากการทรงเป็นศูนย์กลางของพระคริสต์ในอภิสถีสถาน”

“คนเป็นอันมากมองดูวิถีทางของพวกยิวในการปฏิเสธและตรึงพระคริสต์บนกางเขนด้วยความสยดสยอง; และเมื่อเขาอ่านประวัติแห่งการหมิ่นประมาทอันน่าอัปยศที่พระองค์ทรงได้รับ เขาก็คิดว่าตนรักพระองค์ และคงจะไม่ปฏิเสธพระองค์ดังที่เปโตรได้ทำ หรือไม่ตรึงพระองค์บนกางเขนดังที่พวกยิวได้ทำ.

แต่พระเจ้าผู้ทรงอ่านจิตใจของมนุษย์ทั้งปวง ได้ทรงนำความรักต่อพระเยซูซึ่งเขาอ้างว่ารู้สึกนั้นมาทดสอบ. สวรรค์ทั้งสิ้นเฝ้าดูด้วยความสนใจอย่างลึกซึ้งต่อการตอบรับข่าวของทูตสวรรค์องค์แรก.

แต่คนเป็นอันมากที่อ้างว่ารักพระเยซู และหลังน้ำตาเมื่ออ่านเรื่องราวของกางเขน กลับเยาะเย้ยข่าวประเสริฐเรื่องการเสด็จมาของพระองค์. แทนที่จะรับข่าวสารนั้นด้วยความชื่นชมยินดี เขากลับประกาศว่ามันเป็นความลวง. เขาเกลียดชังบรรดาผู้ที่รักการปรากฏของพระองค์ และขับไล่เขาออกจากคริสตจักร. บรรดาผู้ที่ปฏิเสธข่าวสารแรกยอมไม่ได้รับประโยชน์จากข่าวสารที่สอง; และเขาก็มิได้รับประโยชน์จากเสียงร้องยามเที่ยงคืนด้วย

ซึ่งมิไว้เพื่อเตรียมเขาให้เข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุดแห่งพลับพลาบนสวรรค์โดยความเชื่อพร้อมกับพระเยซู. และโดยการปฏิเสธข่าวสารสองประการก่อนนั้น

เขาได้ทำให้ความเข้าใจของตนมืดมนลงเสียจนมองไม่เห็นความสว่างใด ๆ ในข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ซึ่งชี้ทางเข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุด. ข้าพเจ้าเห็นว่า เช่นเดียวกับที่พวกยิวได้ตรึงพระเยซูบนกางเขน คริสตจักรทั้งหลายที่มีแต่ชื่อก็ได้ตรึงข่าวสารเหล่านี้ไว้บนกางเขนเช่นกัน

และเหตุฉะนั้นเขาจึงไม่มีความรู้เกี่ยวกับทางเข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุด และไม่อาจได้รับประโยชน์จากการทูลขอของพระเยซู ณ ที่นั้น.

เช่นเดียวกับพวกยิวซึ่งถวายเครื่องบูชาที่ไร้ประโยชน์ของตน เขาก็ถวายคำอธิษฐานอันไร้ประโยชน์ของตนขึ้นไปยังห้องที่พระเยซูได้เสด็จออกจากที่นั่นแล้ว; และซาตานซึ่งพอใจกับการล่อลวงนี้ ก็สวมลักษณะทางศาสนา และชักนำความคิดของผู้ที่อ้างตนเป็นคริสเตียนเหล่านี้ไปหาตนเอง โดยสำแดงฤทธิ์อำนาจของมัน

หมายสำคัญของมัน และการอัศจรรย์อันเท็จของมัน เพื่อผูกมัดเขาไว้ในบ่วงของมัน. บางคนมันหลอกลวงด้วยวิธีหนึ่ง และบางคนด้วยอีกวิธีหนึ่ง. มันได้เตรียมความลวงต่าง ๆ ไว้เพื่อกระหนาบจิตใจที่แตกต่างกัน. บางคนมองดูความลวงอย่างหนึ่งด้วยความสยดสยอง ขณะที่เขากลับรับอีกอย่างหนึ่งอย่างง่ายดาย. ซาตานล่อลวงบางคนด้วยลัทธิทรงวิญญาณ. มันยังมาในฐานะทูตสวรรค์แห่งความสว่าง

และแผ่อิทธิพลของมันไปทั่วแผ่นดินโดยอาศัยการปฏิรูปที่ยอมรับ. คริสตจักรทั้งหลายปลอบปลิมใจ และถือว่าพระเจ้ากำลังทรงกระทำการอัศจรรย์เพื่อเขา ทั้งที่แท้เป็นกิจการของวิญญาณอื่น. ความตื่นเต็นนั้นจะจางหายไป และปล่อยโลกกับคริสตจักรให้อยู่ในสภาพเลวร้ายยิ่งกว่าเดิม.”

“ข้าพเจ้าเห็นว่าพระเจ้าทรงมีบุตรที่ซื่อสัตย์อยู่ท่ามกลางพวกแอ็ดเวนติสแต่เพียงนาม และท่ามกลางคริสตจักรที่ล้มลงแล้ว และก่อนที่ภัยพิบัติทั้งหลายจะถูกเทลงมา ศาสนาจารย์และประชาชนจะถูกทรงเรียกให้ออกมาจากคริสตจักรเหล่านี้ และจะยินดีรับความจริง ซาตานรู้เรื่องนี้ และก่อนที่จะมีการประกาศเสียงร้องอันดังของทูตสวรรค์องค์ที่สาม มันจึงปลุกเร้าความตื่นเต็นขึ้นในหมู่คณะทางศาสนาเหล่านี้ เพื่อบรรดาผู้ที่ได้ปฏิเสธความจริงนั้นจะได้คิดว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับพวกเขา มันหวังจะล่อลวงบรรดาผู้ซื่อสัตย์ และชักนำให้พวกเขาคิดว่าพระเจ้าทรงยังคงทรงกระทำการเพื่อคริสตจักรทั้งหลายอยู่ แต่ความสว่างจะส่องออกมา และทุกคนที่ซื่อสัตย์จะออกจากคริสตจักรที่ล้มลงแล้ว และเข้ายืนอยู่ฝ่ายเดียวกับคนที่เหลืออยู่” Early Writings, 258–261.